

Луиза Марган / Luiza Margan

(р. 1983, Риека; живее във Виена и Риека) / (b. 1983, Rijeka; lives in Vienna and Rijeka)

Учи живопис в Любляна и перформативни изкуства и скулптура във Виена. Тя изследва отношенията между личната и публичната сфера и разглежда начините, по които се изграждат общественото пространство и културните идентичности, анализирайки ролята на историческите разкази, идеологически размествания и изкуството в тях. Чрез дисекция на исторически, идеологически или естетически ценности системи тя създава нови прочити на пространството, социалните отношения и бъдещите им проекции. Нейните творби са базирани на информация от архиви, проучвания на терен и перформативно използване на собственото ѝ тяло, като често се формират чрез събиране и повторно контекстуализиране на различни намерени материали. През 2007 Луиза Марган получава Наградата ОХО, Словения. luizamargan.net

Studies Painting in Ljubljana and Performative Arts and Sculpture in Vienna. In her work she explores relations between the private and the public sphere and looks at the ways public space and cultural identities are established through inscription of historical narratives and ideological shifts, as well as the role of art within them. By dissecting historical, ideological, or aesthetic value systems, she creates new readings of public space, social relations and their future imaginings. Her works are informed by archives, field research, walking and performative use of her body and are often shaped by collecting and re-contextualizing of various found materials into new objects and environments. In 2007 Luiza Margan received the OHO Award, Slovenia. luizamargan.net

Творбата е асамбляж от обекти, намерени по софийските улици. Те са избрани поради тяхната специфична типология, местни начини за употреба и повтарящо се появяване в центъра на града. Обектите се разпознават като маркери на пространствените и социалните отношения и специфичната икономика на мястото. Позиционирани по ръба на стената на галерията, те я превръщат в сцена; като перформативна трупя, „гледаща надолу“ към белия куб. Асамбляжът коментира връзката между гражданите и градската среда, „високата и ниската култура“, икономиката на ежедневието и отношенията ѝ с производството на културни продукти.

The work is an assemblage of objects found on the streets of Sofia. The objects are selected due to their specific typology, communal ways of their use and their repetitive appearance in the city center. They are recognized as markers of spatial and social relations and the specific economy of the place. Positioned on the elevated niches of the gallery – on the edges of the wall, they transform it into a new kind of stage; as a performative troupe “looking down” onto the white cube. The assemblage comments on the relation between the citizens and the urban environment, the “high and low” culture, the economy of everyday life and its relation to cultural production.

Елементарни частици (София), 2021. намерени материали, структура на галерията, вариращи размери / Elementary Particles (Sofia), 2021, found materials, gallery structure, dimensions variable

Йохана Стръжкова / Johana Strížková

(р. 1984, Яблонец над Нису) / (b. 1984, Jablonec nad Nisou)

Завършва Академията за изящни изкуства в Прага при Милош Шейн, Вероника Бромова и Йиржи Пржигода. Учи един семестър в Училището по изкуства Cooper Union в Ню Йорк. Произведенията ѝ, чийто фокус са перформансът, видео перформансът и фотографията, разглеждат представата за телесността на човека, неговите ежедневни дейности и предметите, които той използва и които го заобикалят. Те се характеризират с чиста, минималистична естетика, представяща (не)общата реалност, като крехка симбиоза от живи и неживи същества. Стръжкова представя работата си предимно в чешки независими галерии и институции като галерия Emil Filla в Усти над Лабем и галерия Ferdinand Baumann в Прага. През 2016 г. Йохана Стръжкова е сред финалистите на наградата „Индриж Халушекъй“, Чехия. johanastrizkova.cz

Graduated from the Academy of Fine Arts in Prague at the studios of Miloš Šejn, Veronika Bromová and Jiří Přihoda. She has spent one semester at the Cooper Union School of Art in New York. The works by Strížková, whose focal point lies in performance and video performance as well as in object and photography, have a fine grasp of the corporeality of man, his daily activities and the objects that he manipulates and that surround him. The artist is characterized by a pure, minimalist aesthetics representing the (un)common reality as a fragile symbiosis of animate and inanimate beings. Strížková has introduced her work primarily at Czech independent galleries and institutions such as the Emil Filla Gallery in Ústí nad Labem and the Ferdinand Baumann Gallery in Prague. In 2016 Johana Strížková was amongst the finalist of the Jindřich Chalupecký Award, Czech Republic. johanastrizkova.cz

#Factor of 6, 2019, видео 12' 47" / #Factor of 6, 2019, video 12' 47"

Късометражният филм с кинематографични кадри улавя „обитателите“ на непознат апартамент, които мъчително извършват дейности, граничещи с безцелни забавления и меланхолични, дори сюрреалистични ритуали. Камерата изследва детайлите на телата им, сякаш иска да ги докосне. Във видеокиповете на Йохана Стръжкова тези тактилни асоциации се медирират от телесно взаимодействие с околната среда и обектите, които тя включва. С голяма чувствителност художничката съчетава почти наивна игривост и абсурд, които могат да доведат до екзистенциални размисли за значението на човешките дейности, междуличностните отношения и нашето място в света.

The short film with cinematic shots captures the “occupants” of an unknown apartment, who silently perform activities, bordering with purposeless pastimes and melancholy, even surreal rituals. The camera examines the details of their bodies, as if it wants to touch them. In the videos by Johana Strížková, these tactile associations are mediated by bodily interaction with the surrounding environment and objects it includes. With great sensitivity, Strížková combines an almost naive playfulness and absurdity, which can lead to existential reflections on the meaning of human activities, interpersonal relationships and our place in the world.

Под кожата. 2013-2021. кожа, обекти, събрани в корабостроителницата „3 май“ в Риека, Хърватия, вариращи размери Under the Skin, 2013-2021, leather, objects collected in the shipyard „3rd of May“ in Rijeka, Croatia, dimensions variable

www.structura.gallery

ул. Кузман Шанкарев 9, София 1000

9, Kuzman Shapkarev Str., Sofia 1000

National Culture Fund Bulgaria

YVAA

RESIDENCY UNLIMITED

Trust for Mutual Understanding

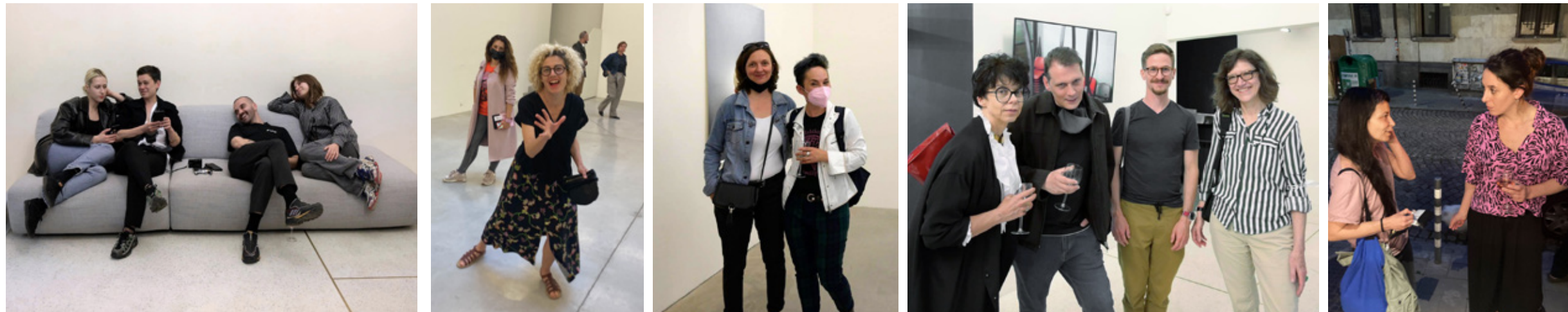
Национален фонд „Култура“, „Едногодишна програма за подкрепа на частни професионални организации в сферата на изкуствата“ National Culture Fund: “One-year program to support private professional organizations in the field of arts”

С подкрепата на Trust for Mutual Understanding, Hlo Йорк With the support of Trust for Mutual Understanding and Residency Unlimited, New York

Лега Екумова, Игор Ешкуня, Дион Зекири, Синиша Илич, Луиза Марган, Йохана Стръжкова, Дион Секири, Игор Ешкуня, Йохана Стръжкова, Луиза Марган, Синиша Илич

ПО-ИСТИНСКИ ОТ РЕАЛНОСТТА MORE REAL THAN REALITY

куратор: Мария Василева / Curator: Maria Vassileva

Откриване на изложбата, 9.6.2021. Снимки: Антонио Георгиев-Хаджихристов и Структура / Opening of the exhibition, 9.6.2021. Photos: Antonio Georgiev-Hadjikhristov and Structura

Изминалата година оголи много от проблемите, трупани с десетилетия. Направи ги по-ясно видими и по-болезнени. Едновременно с това като че ли разговорът за тях стана лесен и открит. Усеща се неизбежната му неотложност и това приканва участниците да бъдат по-смели и директни.

Съвременното изкуство много често има функциите да казва на висок глас неща, които иначе не са приети в публичното пространство. Във времена, в които „политическата коректност“ е на път да унищожи всяко нормално говорене и да заглуши истинските гласове, именно изкуството остава остров на свободния изказ. То все повече се превръща в коректив на реалността и в онзи неин огледален образ, в който се виждат всички кривини и несвършенства.

Изложбата представя 6 художествени позиции на автори, печелили или номинирани за някоя от наградите от международната мрежа YVAA (Награди за млади художници) - <https://www.yvaawards.org>. Основана през 1990 г., това е една от най-устойчивите програми за културен обмен между САЩ и Централна и Източна Европа. Инициативата идва от Чехословакия, където Уенди Люерс, председателка на „Фондацията за гражданско общество“, заедно с няколко художници-дисиденти и с подкрепата на Вацлав Хавел, създават първата награда за млад художник с цел творчески престои в Ню Йорк. Днес в дванадесет държави в Европа (Албания, Босна и Херцеговина, България, Косово, Македония, Словакия, Словения, Сърбия, Унгария, Хърватия, Черна Гора и Чехия) функционират подобни конкурси, менажирани от местни културни организации с нестопанска цел.

За 31 години през международната мрежа от награди се преминали стотици художници. Мнозина от тях са постигнали сериозни успехи и днес имат забележителни кариери. През 2011-2012 в Националната галерия на Братислава беше организирана изложба с 19 участници. Днес показваме шест от интересните примери на автори на различен творчески етап. Някои са утвърдени, други са в началото на своя път. Изборът е определен от качеството на работите, както и от категоричните обществени позиции, които създавателите им заемат. Изразните средства и подходите са различни. Обединяващо е желанието околния свят да се види „оголен до костта“ с всички привлекателни и отблъскващи черти. Именно този подход ни предлага реалност, която често пъти е по-истинска от видимата.

This past year exposed many problems that have been piling up for decades. It made them more clearly visible and more painful. At the same time, it seemed that the conversation about them became easy and open. There's a general feeling about the inevitable urgency of that talk prompting the participants to take a bolder and more direct approach.

Contemporary art often has the function to speak out loud things that are otherwise not publicly admitted. In times when excessive “political correctness” is about to eradicate every balanced opinion and stifle the voices of truth, art remains an oasis of free speech. More and more it becomes a reality check and a specific reflection of the real world, where we can see all of its flaws and imperfections.

The exhibition presents 6 artistic statements by winners or nominees of some of the awards of the international network YVAA (Young Visual Artists Award) - <https://www.yvaawards.org>. Established back in 1990, this is one of the longest-running cultural exchange programmes between the United States and Eastern Europe. The initiative had originally come from Czechoslovakia, where Wendy Luers, the president of the Foundation for a Civil Society, together with several dissident artists and with support from Václav Havel, set up the first young artist award constituting an art residency in New York. Today, similar competitions managed by local non-profit cultural entities exist in twelve European countries (Albania, Bosnia and Herzegovina, Bulgaria, Kosovo, Macedonia, Slovakia, Slovenia, Serbia, Hungary, Croatia, Montenegro and the Czech Republic).

For the 31 years that have passed since, hundreds of artist benefited from the international award network. Many of them have been hugely successful and enjoy remarkable careers today. In 2011-2012, an exhibition featuring 19 participants was organized at the National Gallery of Bratislava. Today, we display a sample of the work of six exciting authors, each on different artistic stage. Some are already well-established, other are just starting their creative path. The selection criteria have been the quality of the works, but also the firm positions on publicly important matters taken by the artists. Their means of expression and techniques are widely diverse. What has served as a unifying factor is their desire to show the surrounding world „bare to the bone“, in all its attractive and forbidding aspects. It is exactly that approach, which allows us to experience a reality frequently more real than the visible one.

www.structura.gallery
София 2021 Sofia

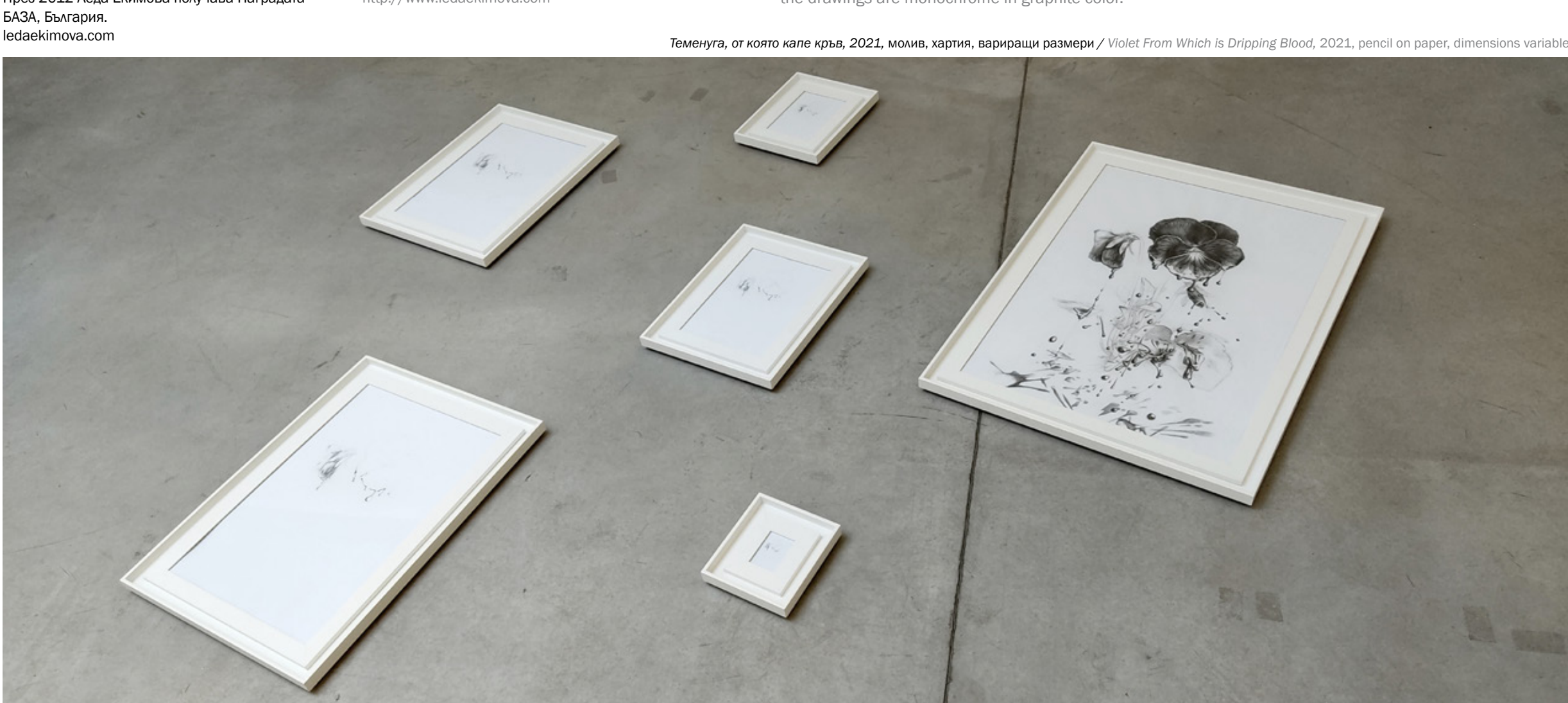
Автори: Мария Василева, художниците / Authors: Maria Vassileva, the artists
Съставител: Мария Василева / Compiler: Maria Vassileva
Редактор: Мартина Славова / Editor: Martina Slavova
Превод на английски: ИНК 75, художниците / INK 75, the artists
Дизайн: HQA / Layout: NOL
Печат: Illusion&negprint / Print: Illusion&negprint
Издател: Галерия Структура / Publisher: Structura Gallery
ул. Кузман Шанкарев 9, София 1000 / 9, Kuzman Shapkarev Str., Sofia 1000

Лега Екимова / Leda Ekimova

(р. 1980, Свищов; живее в София) / (b. 1980, Svishtov; lives in Sofia)

Завършва Математическата гимназия в Плевен през 1999 г. и Националната художествена академия, София, през 2004 г. със специалност моден дизайн. Тя е съосновател на асоциацията Ескимо, основател на галерия Пистолет и на модната линия Чайка. Работи в областта на модата, театъра и визуалните изкуства. Творчеството ѝ обхваща рисунки, обекти, инсталации и пърформанс. В художествените си произведения Леда Екимова се занимава с изследване на „непозволените“ територии на човешката душа и с разкриване на онези потиснати чувства, които са симплекс на обществената норма. През 2012 Леда Екимова получава Наградата БАЗА, България. ledaekimova.com

Graduated from the Mathematics Gimnasium, Pleven, in 1999 and from the National Art Academy, Sofia, in 2004 with a BA in Fashion Design. She is a co-founder of Eskimo Association for Contemporary Art and Culture, founder of the Pistolet Gallery and the Chaika fashion line. She works in the field of fashion, theater and visual arts: drawings, objects, installations, performance. In her art works, Leda Ekimova explores the “illicit” territories of the human soul and reveals those repressed feelings that are a simplex of the social norm. In 2012 Leda Ekimova received the BAZA Award, Bulgaria. http://www.ledaekimova.com

Теменуга, от която капе кръв, 2021, молив, хартия, вариращи размери / Violet From Which is Dripping Blood, 2021, pencil on paper, dimensions variable

С работата „Теменуга, от която капе кръв“ Леда Екимова прави опит да отстрани смисъла на символа, за да навлезе в самата технология на значението, което действа единствено чрез пространствена сетивност. Двете противоположни подредби на инсталацията – хаотична и линейна, водят до две противоположни като осезание състояния. Всяка от двете инсталации се състои от комплект от 7 еднакви изображения в прогресиращ мащаб и така нарисваното създава оптическа осезаемост на пространството, формализирайки изображението. Това обезсмисля символната наточареност на обекта, която е изключително в краските на мрачните и възвишените чувства на меланхолия, драма и трагедия. Наситената с цветове и символика фраза „Теменуга, от която капе кръв“ е единствен носител на цвета, тъй като рисунките са монохромни в цвят графит.

With the work *Violet From Which is Dripping Blood* Leda Ekimova tries to remove the meaning of the symbol in order to enter the very technology of meaning, which acts only through spatial sensitivity. The two opposite arrangements of the installation - chaotic and linear, lead to two opposite states of perception. Each of the two installations consists of a set of 7 identical images on a progressive scale and so the drawings create an optical tangibility of space, formalizing the image. This renders meaningless the symbolic load of the object, which is exclusively in the colors of the gloomy and sublime feelings of melancholy, drama and tragedy. The phrase *Violet From Which is Dripping Blood*, saturated with color symbolism, is the only carrier of the color, as the drawings are monochrome in graphite color.

За човека, който се смее над нас, 2021, силиконова ръка в реален размер, часовник For The Man Who Laughs Above Us, 2021, real size silicon hand, watch

Синиша Илич и Бојан Джорджев Orientation in 100 revolutions, 2017-, картина, пърформанс, инсталация, художествено проучване, видео документация Siniša Ilić and Bojan Djordjev Orientation in 100 revolutions, 2017-, picture, performance, installation, artistic research, video documentation

Пърформансът е осъществен и заснет по време на пандемията, когато достъпът до галериите, музеите и изкуството като цяло е ограничен почти напълно. 100 квадратни метра изображение, носещо референции към различни източници на модерното изкуство, е положено върху ледника Каунертал в Тирол, Австрия. The performance took place and was filmed during the pandemic, when the access to galleries, museums and art in general was almost completely restricted. A 100-square-meter image bearing references to various sources of modern art is placed on the Kaunertal Glacier in Tyrol, Austria.

Waste, 2018, видео 4'7"Waste, 2018, video 4'7"

Дион Зекири / Dion Zeqiri

(р. 1996, Прищина) / (b. 1996, Prishtina)

Завършва бакалавърска степен по интериорен дизайн в Университета в Прищина (2018). Работи с различни медии като: инсталация, скулптура, видео и редимейд обекти. Художествената практика на Дион Зекири често се корени в личния му опит. В работата си той изследва теми като трансформацията на градските пространства, връзката между институциите и обществото и (не) функционалността на човешкото тяло. Той работи по теми на еманципацията, преосмисляйки реални емоционални или физически състояния. През 2018 г. Дион Зекири е сред финалистите на наградата Artist of Tomorrow, Косово.

Completed his bachelor studies in interior design at the University of Prishtina (2018). He works with various mediums such as: installation, sculpture, video and readymade objects. Dion Zeqiri's art practice is often rooted in his personal experience. In his work he examines topics such as the transformation of urban spaces, the relationship between institutions and society and (non)functionality of the human body. He worked on empowering subjects by reinterpreting actual emotional or physical conditions. In 2018 Dion Zeqiri was amongst the finalist of the Artist of Tomorrow Award, Kosovo.

Работата показва модел на поведение на някои индивиди, като ефект на натиска на потребителското общество. Въпреки предрасъдците и стереотипите, създадени от другите за тях, те все още са склонни да изглеждат и се чувстват така, каквито всъщност не са. В такова общество комплексите на човека се проявяват през външния му вид и присъствие. Лъскавите атрибути компенсират липсата на други ценности. Постоянната фалшификация прави възприемането на реалността едноизмерно. The work shows a pattern of behavior of some individuals as an effect of the pressure of the consumer society. Despite the prejudices and stereotypes created by others about them, they still tend to look and feel what they really are not. In such a society, man's complexes are manifested through his appearance and presence. Shiny attributes compensate for the lack of other values. Constant falsification makes the perception of reality one-dimensional.

Синиша Илич / Siniša Ilić

(р. 1977, Белград; живее в Белград) / (b. 1977, Belgrade; lives in Belgrade)

Учи във Факултета по изящни изкуства в Белград и работи в областта на визуалните изкуства и пърформанса. Творчеството му включва рисунка, живопис, инсталация, видео и авторска книга. Занимава се със социални явления и механизми, изследвайки различните форми на труд, социалното насилие, както и състоянията на напрежения и несигурност. Показвал е работите се в Тейт Модърн, Центъра Жорж Помпиду, Фондация Кадист, Париж, Култураум Инсбрук, Музея за съвременно изкуство, Белград, Галерия Нова, Загреб и др. Сътрудници си с театрала Болн Джорджев и с други художници и автори в редица съвместни работи. През 2006 Синиша Илич получава Наградата Димитрие Башичевич Мангелос, Сърбия. sinisailic.blogspot.com

Studied at the Faculty of Fine Arts, Belgrade and works in the field of visual and performance art. His work includes drawing, painting, installation, video and artist books. Ilić's practice addresses social phenomena and mechanisms, exploring forms of labour, tension, social violence and states of uncertainty. Ilić has showed his works at the Tate Modern; Georges Pompidou Center, Kadist Art Foundation, Paris; Kunstraum Innsbruck, Museum of Contemporary Arts, Belgrade; Gallery Nova, Zagreb... Ilić and theatre maker Bojan Djordjev (1977), coauthors of one of the works shown at this exhibition collaborated on numerous artistic, collective and research projects. In 2006 Siniša Ilić received the Dimitrije Bašičević Mangelos Award, Serbia. sinisailic.blogspot.com

Игор Ешкуня / Igor Eškinja

(р. 1975, Риека; живее и работи в Риека) / (b. 1975, Rijeka; lives and works in Rijeka)

Завършил е живопис в Accademia di Belle Arti във Венеция (2002). „Игор Ешкуня изгражда своята архитектоника на възприятието като съчетание от скромност и елегантност. Художникът „изпълнява“ различни обекти и инсталации, улавяйки ги в техния интимен и мъчалив преход от двумизмерен към тризмерен формат. Той използва прости, евтини материали, като самозалепващи се ленти или електрически кабели, и ги развива и разплита с изключителна прецизност и математическа точност в рамките на строги пространствени параметри. Ешкуня дефинира друго качество, което надхвърля физическите аспекти и виза в регистрите на възбращаемото и недоловимото.“ - Адам Будаќ През 2004 Игор Ешкуня получава Наградата Радослав Путар, Хърватия. igoreskinja.com

He studied painting at the Accademia di Belle Arti in Venice (2002). „Igor Eškinja constructs his architectonics of perception as ensembles of modesty and elegance. The artist „performs“ the objects and situations, catching them in their intimate and silent transition from two-dimensional to three-dimensional formal appearance. Using simple, inexpensive materials, such as adhesive tape or electric cables and unraveling them with extreme precision and mathematical exactitude within strict spatial parameters, Eškinja defines another quality that goes beyond physical aspects and enters the registers of the imaginative and the imperceptible.“ - Adam Budak In 2004 Igor Eškinja received the Radoslav Putar Award, Croatia. igoreskinja.com

Лейзаж с две ръце, 2019, дигитален печат върху дибонд, 65 x 80 см Landscape With Two Hands, 2019, digital print on dibond, 65 x 80 cm

В тази работа авторът представя бял куб, обичайната галерийна атмосфера. Това е един вид не-място, неутрално пространство, което обикновено служи за фон на предметите на изкуството. Стерилният интериор се трансформира в потенциален градски пейзаж, който отново чрез игра с мащаба се променя от двете подскачащи фигури. Всички тези елементи се „държат“ от обикновените човешки ръце. Идеята за докосването и близостта е противопоставена на безкрайността на материалното и виртуалното пространство.

In this work the artist is presenting white cube, gallery ambient. It is a kind of non-place, a neutral space that usually serve as background for emphasizing art objects. This aseptic interior is transformed into a potential urban landscape that again with a play of scale is transformed with two jumping figures. Tthe simple gesture of holding hands is the structure that holds all this elements together. The idea of touch and proximity is confronted with infinity of the material and virtual spaces.

Реконструкция, 2008-2021, самозалепващо се фолио, вариращи размери / Reconstruction, 2008-2021, adhesive vinyl, variable dimension

Тази инсталация предлага няколко парадоксални момента. Първият е около идеята за спонтанност и случайна ситуация, която след това се реконструира внимателно. Формата на капката мастило е резултат от случайност, но като произведение на изкуството тя е подложена на периодично повторение. Вторият е концепцията за арт-обект на пиедестал, който едновременно присъства и отсъства. Визуално формата е тук, но от гледна точка на материята се изправяме пред празен постамент и оптична конструкция, която е заблуждаваща и хреква.

This installation propose several paradoxical situations. The first is around the idea of a spontaneous situation which is than carefully reconstructed. The form of ink drop is a result of chance but in this situation it becomes repeated, time after time. Second is the concept of an art-object on a pedestal that is present and absent at the same time. Visually, the form is quite present, but from material perspective, we are confronted by an empty plinth, and an optical construction that is delusive and fragile.